

Marts turen 2013:

Cisternerne Møstings Hus

Strålende sol, 6-7 graders varme og en let vind var den ideelle ramme for endnu en udflugt til området omkring Frederiksberg Have.

Vi var 22 cyklende (og bussende), der styrede mod Cisternerne under jorden i Søndermarken over for Slottet.

Museet er lukket på tirsdage, men Kommunen havde venligt indvilget i at åbne kun for os kl. Halvtolv !

Cisternerne er bygget 1856-59, først som et åbent vandreservoir for Københavns vandforsyning, siden overdækket og opdelt i 3 cisterner, ialt omtrent 5.000 m² og 16 mio. liter vand. Cisternerne fungerede som vandbeholder til 1981, og efter nogle års overvejelser og enkeltstående arrangementer for publikum åbnede de i 2001 som byens glasmuseum under jorden. Kun en lille glaspiramide i græsplænen vidner om, at der nedenunder skjuler sig en fremmedartet verden.

Nogle få trin ned og vi befinder os i fugtige, kassematlignende omgivelser med 8 grader året rundt. Vandet siver fra hvælvingerne og laver drypstensfortmatationer fra lofter og ned over væggene. Glaskunstens farver antændes af projektører og levende lys er med til at skabe stemning. Den første cisterne rummer en særudstilling med 3 slovakiske kunstnere. I den næste holder 26 danske kunstnere til med en fast udstilling. På billedet med Peter Brandes to religiøse motiver fornemmer man også lysets dramatiske effekt mellem hvælvinger og søjler.

“Guder og godtfolk” i den 3. cisterne er en udstilling af 75 originale sandstensskulpturer fra midten af 1700-tallet, de 63 af dem fra Nordmandsdalen i Fredensborg Slotshave (fiskere, bønder, håndværkere fra forskellige egne i Norge). Vi går rundt mellem de mandshøje figurer som til en reception, snakker med hinanden og venter når som helst, at stenansigterne tager del i snakken.

I Fredensborg Slotshave møder man stadig Nordmandsdalens figurer, men det er nytilhuggede kopier, der bedre kan tåle nutidens syreholdige regn.

Fra Cisternerne mørke op og ud i forårs-solen. Vi trækker cyklerne gennem Frederiksberg Have og nyder de mange erantis og kanalernes endnu isdækkede snoninger. Vores madpakker spiser vi i havens modsatte ende ved Andebakkestien. Her varmer solen os, og fra bænkene kan vi lade os underholde af ænder og gæs, der tydeligt publikums-vante forventer, at vi også yder et bidrag til deres måltid.

Turens andet mål er “Møstings Hus” og udstillingen “Drachmannkroen 100 år”.

Møstings Hus ligger ved Andebakkestien med låge til haven. Det er hovedhuset fra en herskabslystgård bygget år 1800 og navngivet efter den betydeligste ejer, Johann Sigismund Møsting, der havde sommerbolig her

1816-43. Møsting var finansminister i Fr. VI's regering. Huset lå oprindeligt, hvor Rialto biografen/-teatret ligger i Smallegade. Det blev fredet i 1918 og købt til biografformål i 1924. Det viste sig snart at være for lille og uhensigtsmæssigt, men først efter mange års forhandlinger blev der i 1959 givet tilladelse til nedrivning mod, at huset blev opmålt og deponeret med henblik på genopførelse. I 1978 blev huset så indviet, hvor det nu ligger og fungerer som et fint lille kulturhus i Frederiksberg Kommune med skiftende udstillinger, koncerter og foredrag.

Udstillingen "Drachmannkroen 100 år" er en enestående mulighed for at se en række malerier af Aksel Jørgensen malet til Drachmannkroen, der blev drevet af Lorry Feilberg sammen med varieteen Landsbyen, hvor nu "Lorry" og "Riddersalen" ligger. TV2 har i dag administration i kroens lokaler, så der er ikke ellers adgang til at se Aksel Jørgensens billeder.

Lorry Feilberg var en beundrer af Drachmann, som han havde haft som gæst flere gange, men vel også så meget forretningsmand, at han så en fordel ved at knytte Drachmanns navn til stedet. Kroen blev indviet i 1913 fem år efter Drachmanns død. Aksel Jørgensen skabte i kroen et kunstnerisk hele, hvor rum, vægdekorationer, skulpturer og malerier gik op i en højere enhed.

Således berigede og opmuntrede fandt vi hjem til Halvtolv i spredt flok.

Referent Jacob Rehling